

Yevamos Daf 7 is Dedicated

לרפ"ש אחינו בני ישראל

הערות של רב יחיאל גרינהויז

יבמות דף ז

1. The Gemara discusses the Halacha of a כהן who is חייב מיתה, and tries to escape by going to do עבודה in the בית המקדש. Rashi explains that if he is already on the מזבח we let him finish, but if he is only next to it and about to start, we remove him. Since if he is already engaged in עבודה we don't remove him, how can we learn that רציחה דוחה שבת? We can only learn that it supersedes someone about to "enter" Shabbos just like him "about" to start an עבודה.
2. Is the הלכה regarding מעל מזבחי only applicable to a רוצח? The Gemara earlier discussed מיתת בית דין including שריפת בת כהן, but now we only talk about רציחה. What about others who are מחויב מיתת בית דין?
3. תוספות write that a רוצח can not do נשיאת כפים, because he used his hands to kill. What about someone who killed without using his hands?
4. The גמרא discusses whether a מצוה מת מצוה is שבת. Since the Mitzva would be burying a מת and we don't bury anyone on שבת, why would a מצוה מת מצוה be different? What would be the מלאכה?
5. The גמרא says that since an עשה is דוחה ל"ת despite the fact that a ל"ת is more חמור, so too a regular לאו should be no different from a כרת בו שיש בו חומרא זוטא, because לאו שיש בו חומרא רבה מה לי חומרא זוטא. How does this opinion understand דחיה? If we assume that an עשה is more important, then it's easy to understand דחיה, but according to this גמרא why does it supersede a לאו altogether?
6. The גמרא suggests that we can learn אשה אחות from אשת אח with a מצינו, and just like אשת אח becomes מותר when she is a יבמה, so too an אשה אחות should become מותר. How do we address the fact that אשת אח was בדרך החדש and therefore we can not learn אשה אחות from אשת אח?

If you have any comments or suggestions please email me at Ygrunhaus@gmail.com

לע"נ אבי מורי הרב יעקב בן ר' קיים משה יצחק ז"ל